

5 c, ad §§ 210—11, se Sp. 3575). Man har derfor i Paragrafens Stk. 3—5 i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag optaget Bestemmelser om særlig Indberetningspligt for blinde og svagsynede, saavel for Børn som for voksne, der først efter Barnealderen bliver blinde eller svagsynede.

Blinde Personers Anstaltsbehandling har hidtil været gennemført ved Anbringelse paa Statens Blindeinstituter, hvor der for Ophold og Undervisning for Tiden betales 600 Kr. aarlig, der for ubemidlede Personer eller for Børn af ubemidlede Forældre udredes af vedkommende Kommune eller private Forsørger. Endvidere findes der enkelte private, af Staten godkendte Hjem for blinde Kvinder, hvilke Hjem modtager Stats-tilskud.

Som anført i Bemærkningerne foran til § 252 bør der, ligesom hidtil, jfr. Fattiglovens § 61, 2. Stk., saaledes som denne er affattet ved Lov Nr. 58 af 14. Marts 1924, kunne ydes Hjælp til Underhold for en trængende blind Persons Familie under Forsørgerens Ophold paa Institut, og man har derfor i Stk. 2 fastsat en hertil sigtende, til § 252, Stk. 2, svarende Bestemmelse, dog at denne Hjælp ogsaa bør kunne ydes, hvis Forsørgeren af Institutet anbringes andetsteds til Oplæring udenfor Hjemmet. Medens der for Hjælp uden Retsvirkning i Henhold til Fattiglovens § 61, 2. Stk. til en blind Persons Familie ikke er sat nogen Grænse for Hjælpens Omfang, vil den her foreslaaede Bestemmelse betyde en Ændring heri; men dette synes nødvendigt af Hensyn til Forholdet til Principperne i Folkeforsikringsforslaget, der maa føre til, at Personer, der ikke oppebærer Invalidere-rente, ikke bør stilles bedre end Invalidere-nydere. †

Til § 259.

Ud fra de samme Hensyn, der har ført til, at man i Forsikringsforslagets § 62, Stk. 1, for blinde Invalidere-nydere har fastsat et særligt Tillæg, der saaledes ogsaa vil kunne oppebæres af blinde, der faar Hjælp efter Reglerne i §§ 247 og 248, har man ment at burde give blinde eller stærkt svagsynede Personer, der ikke er under Blindeforsorg, og som ikke kan opnaa Invalidere-rente eller den hertil svarende Hjælp i §§ 247 og 248, fordi deres Erhvervsevne ikke er nedsat i en saadan Grad, som hertil udkræves, en særlig Hjælp. Naar denne Understøttelse, som antagelig kun vil blive ydet i et begrænset Antal Tilfælde, er foreslaaet fastsat henholdsvis til 240, 224 og 208 Kr., nemlig det *dobbelte* af det i Folkeforsikringsforslagets § 62, Stk. 1, fastsatte særlige Blindetillæg, skyldes det, at

paagældende ingen Invalidere-rente faar, og at der derfor kan være Grund til at give et højere Beløb end det nævnte normale Blindetillæg. Naar paa den anden Side Understøttelsen ikke er sat højere, og saaledes ligger væsentligt under den normale Invalidere-rente, er det, fordi paagældende Personer maa forudsættes at være i Besiddelse af Erhvervsevne, om end paa den anden Side vanskeliggjort i Udnyttelsen af denne, hvortil kommer, at det er fastsat, at Tillæget skal kunne ydes, selv om der ikke foreligger egentlig Trang, naar blot de økonomiske Forhold ikke overstiger de sædvanlige Grænser for Sygekasse-medlemmer.

I 2. Stk. har man derhos fastsat et særligt Bidrag til Forsørgerne med blinde Børn, der ikke er anbragt paa Blindeinstitut.

Til §§ 260—61.

Der henvises til de foran til § 258 angaaende Blindeforsorgen anførte Bemærkninger, der, som dér bemærket, ogsaa gælder Forsorgen for de døde og i høj Grad tung-høre, ligesom til Udvalgets Bemærkninger til den tilsvarende Bestemmelse (Bilag 5 c, ad §§ 212—14, se Sp. 3577). Dog er der for de heromhandlede Personer ikke i samme Grad Grund til, saaledes som for de blinde, at give Hjemmel til at yde Hjælp til Underhold for Familien eller til de særlige Arter af Hjælp, der er hjemlet ved § 259, og som er begrundet i paagældende Lidelsers særlige Karakter.

Døve Personers Anstaltsbehandling har hidtil været gennemført ved Anbringelse paa Statens Døvstummeinstituter, hvor der for Ophold og Undervisning for Tiden betales 600 Kr. aarlig, der for ubemidlede Personer eller for Børn af ubemidlede Forældre udredes af Amtsfattiggassen i den Amtsraads-kreds eller af Kommunekassen i den Købstad, hvori den døvstumme har Ophold paa Indkaldelsestiden. Endvidere findes der enkelte private anerkendte Døvstummeskoler, der af Statskassen modtager et Tilskud af 300 Kr. aarlig pr. Barn.

Til § 262.

Det sociale Udvalgs Forpligtelser overfor trængende Personer, der lider af Tuberkulose, er fastsat i Overensstemmelse med de foranstaaende almindelige Regler, jfr. Bemærkningerne til § 252. Men der er mellem Tuberkulose og de foran nævnte Lidelser den Forskel, at medens det for de sidst-nævnte under Hensyn til disses Karakter er fastsat i § 66, at Staten afholder Udgifterne